



Talarforum matchar rätt talare, rådgivare, inspiratör till dina möten och utbildningar!

Forum för talare

December 2007

Annika Borg

En annan slags jul

"God jul", säger jag och lämnar över fodralet med enkelt vitt brevpapper och Aladdinasken till mannen med den vita t-shirten som står i dörröppningen. Luften som slår emot mig från cellen bakom honom är fylld av rök, och av den kvava doft som snarare sitter i väggarna än kommer från den person som tillfälligt bebod rummet. Sju kvadratmeter ungefär är den, cellen.

Det är julafton på Kronobergs-häktet i Stockholm, och jag och några kollegor är där för att dela ut julklappar. På ett häkte blir det också jul, men en helt annan slags jul. En sju kvadratmeters jul.

Mannen som tar emot brevpappret och chokladen blir först lite generad, sedan glad och vördnadsfull. Samma känslor har jag sett avspeglad i många ansikten. Man blir generad över sin belägenhet, över att man är där man är, kanske också över vem man är, innan man kan släppa fram glädjen och julkänslan.

Annorlunda tradition

Att dela ut julklappar på häktet var min jultradition under många år. Sällan har saker blivit så tydliga som då. Hur livet kan se så olika ut för oss människor. Att det jag tar för givet i mitt liv inte är det i någon annans. Men det viktigaste av allt: Hur lika vi människor är. Jag har min frihet och mitt välordnade liv, allt det kunde jag återvända till när min julklappsruna



Annika Borg

Annika Borg är teologie doktor och präst, men numera jobbar hon heltid som författare, skribent och föreläsare. Annika talar om hur det är att vara människa i vår tid, och om vad vi ska göra för att förbli människor, om lyckokrav och prestationsångest och om sorg och hur vi reagerar när det svåra i livet inträffar.

[För mer information om Annika Borg - klicka här!](#)



Forum för talare

December 2007

Annika Borg

var över. Men en vridning någonstans på vägen i livet kunde ha gjort att allting såg annorlunda ut.

Nej, jag menar inte att vi människor inte har ansvar för det vi gör, och inte heller att allt som går snett kan skyllas på samhället eller på en taskig barndom. Men, ändå, det gjorde något med mig som människa att fira delar av min julhelg på häktet. Det födde något inom mig att då och då tänka: "Det kunde ha varit jag".

"Men, jag har ju ingenting till dig", säger mannen. "Jo kaffe", utbrister han sen, "Vill du ha en kopp?" Jag tackar ja och han vänder sig om och går fram till det lilla skrivbordet och häller upp pulver och varmt vatten från en termos i en kopp och ger mig. Sedan gör han i ordning en kopp till sig själv. Vi sätter oss, han i sängen och jag på en stol, och småpratar en stund innan det är dags för mig att gå vidare genom korridoren. Det blir ganska många koppar kaffe och te den dagen. Och många samtal, ofta korta, som stannar kvar länge inom mig.

Är det där verkligen rätt?

Att vi delade ut brevpapper och choklad till de intagna väckte ibland protester från till exempel kyrkopolitiker, som var de som skulle bevilja oss pengar för att kunna ge gåvorna.

"De intagna kan se det som en belöning för sina brott", "Pengarna borde gå till dem som sköter sig", var argument vi möttes av. Och ibland uteblev pengarna och fick sökas på annat håll.

Det första argumentet kunde kännas lite svårt att bemöta. Man vet liksom inte var man ska börja. Hur trodde de egentligen att de intagna tänkte? Att de var en annan sort som inte förstod meningen med det vi gjorde? Att de var primitiva och trodde att trillingnöten var en klapp på axeln: "Det där gjorde du bra, grabben!"?

Det andra argumentet kan man ju hålla med om. Visst ska människor som sköter sig belönas. Självklart. Men de som inte sköter sig finns också. Och en kyrka kan inte vända dem ryggen. Just uppdraget att vara på fängelser och sjuk-



Forum för talare

December 2007

Annika Borg

hus är faktiskt det mest glasklara i hela Bibeln (en bok som i övrigt kan vara både svårbegriplig och motsägelsefull) och i det kristna budskapet.

Tankar om livet

Vad föddes då inom mig? Ja, det som möten med människor har gjort med mig genom åren. Det är tankarna på livet och på hur det blev. Hur vi valde, och hur vi ibland kunde påverka. Det är tankarna på vilka som får och vilka som förtjänar att få.

Min övertygelse om det goda i människan växte sig starkare. Hur märkligt det än kan låta. Och lika stark växte sig övertygelsen om att vi människor måste möta oss själva, åtminstone någon gång i livet. Våga vara ärliga, se vårt ansvar och våra tillkortakommanden. Men det är inte möjligt för någon av oss, om vi inte samtidigt kan tänka att det finns en chans att få försöka ställa till rätta åtminstone något av det som gått fel. En chans att få leva ett bättre liv. Ett bra liv.

Något starkare föds

I mitt yrkesliv har jag lyssnat på många människor som varit tvungna att till sist möta sig själva. Det kan vara svårt och smärtsamt, men det kommer alltid något nytt och starkare ur det mötet. Friden med oss själva, den inre friden, förtjänar vi alla, vilka vi än är, vad vi än gjort och var vi än är. Det är kärnan i julens budskap.

En fridfull jul önskar jag er alla!